

български дворъ въ Търново. За доказателство ние ще приведемъ нѣколко примѣри. — Въ 1258 год. слѣдъ смъртта на Калимана II, боляритѣ избрали едного Сърбина Константина Теха за Български царь; това вижда се не угодило на гръцкия царь въ Никея; понеже той се надѣялъ, че слѣдъ изтребването на Асъньювата фамилия въ Търново, слѣдъ смъртта си рѣчъ на Калимана II: безъ друго ще да му бѫди възможно да завладѣе и Българскія престолъ; понеже тоя Гръцки царь Тодоръ Ласкарисъ е бѣль ужененъ за Елена, джщерата на царь Ивана Асънъ II; спорядъ това, той е ималъ и претенции за българскія престолъ но нѣму се удало, като българските боляри въ Търново избрали Сърбина Константина. Това впрочемъ не отчаяло лукавия гръцки царь; той измислилъ другъ хитринъ: — чрезъ полагането въ дѣйствиѣ на всички и всякакви средства, вижда се най-сетиѣ, Т. Ласкарисъ склонилъ „головата“ дѣйствително Константина, да напустни и да испѣди законнатъ си женъ, отъ която бѣль ималъ и много дѣца, да му въ испрати като залогъ (Ат. Несковичъ си го казва простишко: „Аманетъ“) въ Никея, и да се ужени за джщеря му Ирина, внучка на Ив. Асънъ II. Слѣдъ като успѣлъ лукавия Гръцки царь да склони на това безумнаго Константина, той го накаралъ като сѫпругъ на Ив. Асъньювата внучка, да приемни и прозванието „Асънъ“; и спорядъ това се и назвалъ „Константинъ Асънъ“; а тоя постѣднѧ, както и юго горѣ се спомянѫ, за да си испѣлни „честно“ (?) най-безчестното обѣщаніе: испратилъ първатъ си сѫпругъ заедно съ дѣцата си, Тодору Ласкарису въ Никея, като „аманеть.“ Гръци-тѣ же отъ „голѣмѣ нравственности“, се много обрадвали за таѫнай безнравственѣнъ и най срамотни постѣпѣнъ на Българскія царь, а Сърбинъ родомъ. — Това впрочемъ не е всичко, защото въ 1270 год. умира тая царица Ирина, и царь Константинъ Асънъ останалъ вдовецъ; а презъ главата на тоя безуменъ царь, имало е ёще много зло да преминува отъ една най лукава и най развратена гръцкиня, която той зелъ за нова сѫпруга. — Шо него время въ Цариградъ е бѣль царувалъ Михаилъ VIII,